

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE MĘKI I ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

PROPOZYCJA KOMENTARZY LITURGICZNYCH WSPÓLNIE Z OJCAMI ODPRAWIANYCH

Celebracja Triduum Paschalnego obfituje w bogactwo znaków i symboli. Bardzo słuszne jest, aby w komentarzach wyjaśnić je wiernym. Podczas tej czynności można posłużyć się zamieszczonymi poniżej komentarzami na poszczególne dni *Triduum Sacrum*. Oparte są one na tekstach pierwszych zmartwychwstańców. Decydując się na ich zastosowanie należy zwrócić uwagę na fakt pozostawienia oryginalnej pisowni w cytowanych tekstach.

WIELKI CZWARTEK MSZA ŚWIĘTA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Komentarz na początku Liturgii

„Pierwszą odwieczną prawdą jest ta, że Bóg jest miłość; a drugą od tej nieoddzielną jest ta, że Bóg stworzył człowieka z miłości i dla miłości. Wspólna miłość z Bogiem i wspólne w miłości życie, wieczny żywot Boga z człowiekiem, a człowieka z Bogiem, to powód i cel, dla których był stworzony naprzód ten świat, a następnie i ostatecznie człowiek”.

Tymi słowami sługi bożego, ks. Piotra Semeneki CR wchodzimy w przeżywanie Świętego Triduum Paschalnego, czyli przeżywanie najbardziej namacalnych dowodów Bożej miłości do człowieka, Miłości, która na wieki pozostaje z nami jako prawdziwy Bóg i Człowiek w tym Najświętszym Sakramencie.

Za ten właśnie dar, dzisiaj szczególnie czcimy i wyrażamy nasze uwielbienie Bogu. Wnieśmy nasze serca w duchu wdzięczności i miłości, w duchu także pokory i prawdziwej bożej bojaźni przed Tajemnicami tych dni, aby ofiara Jezusa – teraz i tutaj dokonująca się, była dla nas zadatkami życia wiecznego, a nie odrzucenia i potępienia.

Komentarz przed Liturgią słowa

W rozpoczynającej się Liturgii słowa, Bóg przemawiając do nas staje się naszym nauczycielem i wychowawcą. Fragmenty Biblii, które za chwilę usłyszymy to zapisy miłosnego litu Boga do człowieka, a jak nas uczy sługa boży, ks. Paweł Smolikowski CR: *„Miłość ma dobro innych na celu; [Miłość] życzliwą jest dla innych”.*

W duchu zadumy i refleksji skierujmy nasze myśli do Boga, abyśmy, w myśl słów dzisiejszego Psalmu, potrafili wypełnić swoje śluby, potrafili Bogu odpowiedzieć.

Komentarz przed obrzędem obmycia nóg

„I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany”. Te słowa dzisiejszej Ewangelii po raz kolejny stają się dla nas wzorem, przykładem i zachętą do tego, by tak, jak Jezus, kierować się w życiu pokorą i miłością.

Za chwilę ten chrystusowy gest wykona także kapłan wobec przedstawicieli naszej wspólnoty. Niech ten obrzęd pozwoli nam po raz kolejny usłyszeć wołanie Boga do nas, jakie kieruje przez usta sługi bożego, ks. Piotra Semeneki CR: *„Człowieku! Poznaj prawo twojego istnienia; poznaj, czym jesteś, twoją godność i twoje przeznaczenie. Człowieku, ty jesteś ulubieńcem Bożym, stworzonym dla miłości. Miłość twoim zakonem istnienia, potrzebą jedyną, [i] życiem twoim”.*

Propozycja modlitwy wiernych

Zgromadzeni w naszym parafialnym Wieczerniku zanieśmy do Boga wspólne modlitwy:

1. Za Kościół Święty, aby we wszystkich krajach bez przeszkód mógł głosić Słowo Boże i sprawować Eucharystię. *Ciebie prosimy.*

2. Za biskupów i kapłanów, aby Chrystus – Najwyższy Kapłan obdarzał ich swoją łaską i błogosławieństwem.
3. O pokój na świecie, a zwłaszcza w tych krajach gdzie toczą się wojny, powstania i rewolucje, aby ludzie tam żyjący kierowali się miłością bliźniego, szacunkiem, tolerancją i wzajemnym zrozumieniem.
4. Za chorych i cierpiących, aby w częstej Komunii Świętej znajdowali moc i siłę do dźwignia swojego krzyża.
5. Za Zgromadzenie Zmartwychwstańców, aby głosząc misterium paschalne – zwycięstwo Chrystusa, samo poprzez swoich członków nieustannie się uświęcało i prowadziło do chwwały Zmartwychwstania wszystkich wiernych.
6. Za nas tutaj zgromadzonych, abyśmy na wzór Chrystusa umieli i chcieli miłować naszych bliźnich – tych życzliwych i tych wrogich.

Ojcze nasz, przyjmij te prośby, które zanosimy do Ciebie przez Jezusa Chrystusa, Wiecznego Kapłana, który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym jako Bóg na wieki wieków. Amen.

Komentarz przed złożeniem darów

Bóg potrzebuje człowieka, aby móc pod osłoną chleba i wina dać się nam na pokarm. Ta część Mszy świętej uczy nas nie tylko ofiarności i wdzięczności, ale także zdania się na wolę Bożą w myśl słów ks. Aleksandra Jełowickiego CR *„choć nasza droga zdaje się nam skalistą, ciernistą, trzeba nam ją uważać za miękką, kwiecistą; a z Panem Bogiem nie spierać się, i przy łzach nawet, uśmiechu Mu naszego nie gasić. A choć to nas boli, stójmy tuż przy Bożej woli”*.

Złożmy zatem na ołtarzu nie tylko chleb, wino i wodę, ale przede wszystkim nasze serca i nasze dobre czyny, nasz lęk i obawy, nasze całe życie.

Komentarz przed rozesłaniem

„«Ja jestem chleb żywota!» Tak się Chrystus zatwierdził; od tego rozpoczął zatwierdzenie swej przyszłej rzeczywistej obecności w Najświętszym Sakramencie [...] myśmy się [już] dowiedzieli od razu, że to i możliwe, i że przed nami już stoi wykonane. Teraz pozostaje nam tylko mocno wierzyć – wiarą w Sakrament Boży i czcią go uwielbiać mocno”.

Zachęteni tym nauczaniem sługi bożego, ks. Piotra Semenki CR okażmy Bogu swoją miłość, podziękujmy Mu za Jego niewysłowny dar, jakim była przemiana chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. Trwajmy w uwielbieniu i adoracji, dziękując za dar Eucharystii i kapłaństwa, trwajmy i czuwajmy wraz z naszym Panem.

Kapłan przeniesie Najświętszy Sakrament do ołtarza adoracji – miejsca przechowania dzisiejszego Daru na jutrzejszą drogę. Towarzyszymy w tym czasie Chrystusowi śpiewem uwielbienia i sami pójdźmy za Nim, chociaż czasami wolelibyśmy wybrać inną drogę, bo ta prowadzi nas pod jutrzejszy krzyż. Odwagi! Czuwajmy! Mimo, że upadamy to wierzy i ufajmy, że z Chrystusem możemy już niedługo powstać do nowego życia, życia świętości i radości.

WIELKI PIĄTEK

LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ

Komentarz na początku Liturgii

„Miłość Boga, ale miłość Boga nade wszystko, jedna jest w stanie powiedzieć: «Nie ja, ale Bóg!» Gdy tej miłości nie ma, miłość w człowieku zwraca się ku sobie i siebie człowiek kocha nade wszystko, a tem samem powiada: «Nie Bóg, ale ja!»” uczy nas sługa boży, ks. Paweł Smolikowski CR.

Tak właśnie było w historii człowieka, i dlatego Bóg dokonuje z miłości dzieła zbawienia człowieka! Zbawienia – odkupienia przez mękę i krzyż.

Gromadzimy się dzisiaj w kościele w tej przejmującej ciszy, ciszy Tajemnicy i oczekiwania. Zjednoczeni z przeżywającym trwogę konania Chrystusem idziemy dzisiaj jeszcze dalej, bo aż pod sam krzyż, na którym On umrze dla zbawienia całego świata.

Liturgię rozpoczniemy klęceniem zachowując modlitewne milczenie. Celebrans padając na twarz przed obnażonym ołtarzem, symbolizującym Chrystusa, przepraszał będzie Boga za grzechy i zniewagi jakich nieustannie doświadcza od człowieka.

Liturgia Męki Pańskiej składa się z czterech części: Liturgii Słowa, Adoracji Krzyża, Komunii Świętej oraz procesji do Grobu Pańskiego. W każdym z tych etapów będziemy łączyć się z cierpiącym Chrystusem. Pamiętajmy, iż łaska zbawienia i nawrócenia wypływająca z przebitego Serca Jezusa obficie wlewa się w serce każdego człowieka, ale człowiek musi chcieć się na nią otworzyć.

Ksiądz Smolikowski daje nam odpowiedź: „*Stawiać sobie wciąż [...] to pytanie: «Czy Bóg, czy ja?» i stanowczo zawsze odpowiadać: «Nie ja, ale Bóg!»*”.

Komentarz przed Liturgią słowa

Liturgia słowa dzisiejszego dnia koncentruje się na przedstawieniu Męki Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Czytania ukierunkowują nasze spojrzenia na posłuszeństwo Chrystusa i Drzewo Krzyża, zaś ewangeliczny opis męki, prowadzi nas za Jezusem aż na Golgotę.

W tym wszystkim Bóg potwierdza swoje przymierze z człowiekiem zawarte w Jezusie i w Nim wyrażone. Dokonuje się to w myśl słów sługi bożego, ks. Piotra Semenki CR: „*Jeden Chrystus Pan nie tylko powiedział o sobie, że jest prawdą, drogą i życiem, ale i tak żył, jak powiedział, i tak umarł jak żył. On jeden dał dowód życiem Swoim i śmiercią, że tak jest, jak wyrzekł*”. A jakie jest nasze życie?

Komentarz przed modlitwą powszechną

Ks. Paweł Smolikowski CR uczy nas: „*Modlitwa nasza zawsze wysłuchaną bywa. Ale powiadają: «Cóż, kiedy ja nie umiem się modlić! Nie mogę się modlić!» – nie każdy może medytować, to się rozumie; ale modlić się? Powiedzieć: Panie Boże zrób to? A nie trzeba nawet i mówić do Pana Boga, dosyć pomyśleć, westchnąć; dosyć chcieć przed Bogiem [...]. «Ale nie mam uczucia, nie mam wiary, że będę wysłuchany!» skoro się prosi, to się chce; skoro się prosi, to się wierzy. I to wystarcza*”.

W tym właśnie duchu zaniemiemy dzisiaj przed Boże oblicze nasze uroczyste modlitwy. Są one zbudowane z dziesięciu intencji dotyczących potrzeb całego świata. Diakon (Kapłan) odśpiewa (odczyta) intencję, po której wszyscy w modlitewnej ciszy zaniemiemy ją do Boga. Następnie Celebrans podsumuje modlitwę całej wspólnoty, śpiewając (odmawiając) swoją orację. Niech każdorazowe, wypowiedane przez nas *Amen*, wyraża nasze włączenie się i potwierdzenie tej modlitwy.

Komentarz przed adoracją Krzyża

Świątobliwy ks. Piotr Semenka CR uczy nas, iż „*Chrystus Pan oto przed nami na krzyżu podwyższony, na krzyżu wiszący, konający na krzyżu, potrójną śmiercią umiera: umiera jako Mesjasz i Król, umiera jako Człowiek, umiera jako Bóg; lecz za każdą śmierć nowe nam zyskuje*

zmartwychwstanie i z łona Swej śmierci, jakoby ze źródła żywego a niewyczerpanego, wylewa na nas potrójne życie, niepożyte, niezwiędłe i nieśmiertelne. – Tę tajemnicę mamy teraz zrozumieć”.

W centralnym obrzędzie dzisiejszej Liturgii po każdorazowym odsłonięciu krzyża i śpiewie Celebransa wyrazimy swój szacunek wobec Krzyża poprzez przyklęknięcie i śpiew aklamacji „*Pójdźmy z pokłonem*”.

Po odsłonięciu nastąpi adoracja krzyża przebiegająca w następującym porządku: (np. w pierwszej kolejności celebransi, następnie bracia i siostry zakonne, bracia zewnątrzni, lektorzy, ministranci, schola i marianki, członkowie bractw i grup parafialnych oraz pozostali wierni.) Od dziś, aż do jutrzejszej Liturgii Wigilii Paschalnej, przed Tym Krzyżem, obowiązuje każdego przyklęknięcie, a za pobożne Jego adorowanie można w tym czasie uzyskać odpust zupełny.

Komentarz przed Komunią świętą

„Kiedy człowiek upadł, – uczy nas ks. Semenenko CR – Bóg widział, że mógł odzyskać jego miłość. I dlatego został człowiekiem. I dlatego dał środek Komunii świętej. Ten środek na to służy, aby nas powoli przysposobić do miłości Bożej i posiadania Boga na tamym świecie. Ten cel tak jest nad przyrodzenie nasze, że bez przygotowania osiągnąć go nie można. I dlatego przez Komunię św. wchodzimy coraz bardziej w to obcowanie z Bogiem. I to nam jest rozkazane. [I to nam] jest przykazane”.

Dlatego też obecnie Celebrans przeniesie z ołtarza adoracji Najświętszy Sakrament – dar Bożej Miłości, abyśmy przyjmując go z wiarą i ufnością osiągnęli życie wieczne i doszli do zmartwychwstania.

Komentarz przed procesją do Grobu Pańskiego

Ostatnią, czwartą częścią Liturgii Męki Pańskiej jest przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego. Przez (całą) noc oraz jutrzejszy dzień będziemy czuwali przy Grobie, rozważając mękę i śmierć naszego Pana Jezusa i oczekując wielkanocnego poranka.

Pamiętajmy, że nie jest to tylko pamiątka i symbol, ale faktyczne wydarzenie dokonujące się tu i teraz. Niech nam o tym przypominają słowa ks. Semeneki CR: *„Spełniło się! I świat cały długim echem powtórzył: Spełniło się! I rodzaj ludzki powtarza po wieki: Spełniło się! Jużem nie stary, ale nowy; nie wiotka ruina, ale świeże stworzenie; oto nowe mam ciało, nowego ducha, nową wolę i czyn; jestem rajem Chrystusowym, już nie odrzucony i przeklęty, ale święty i błogosławiony! Spełniło się! Cud Bożej mocy, dzieło łaski, dziwo miłości, spełniło się!”.*

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA LITURGIA WIGILII PASCHALNEJ

Komentarz na początku Liturgii (przed Liturgią Światła)

Przychodzimy dzisiaj do kościoła nie dla tradycji, ale dlatego, że jakaś niewypowiedziana wewnętrzna potrzeba nas tutaj przyprowadza. Przychodzimy jak chorzy do Lekarza, jak smutni do Pocieszającego, jak zagubieni do Poszukującego. Przychodzimy, bo wiemy, że ta noc jest inna od wszystkich. To noc zmartwychwstania. Noc, która zostaje rozjaśniona chwałą Tego, który zwyciężył słabość, ból, cierpienie, lęk i śmierć i przynosi wyzwolenie, radość, chwałę. Przychodzimy bo nadszedł czas zmartwychwstania.

„Życie [...] nasze – jak to wyraża sługa boży ks. Paweł Smolikowski CR – wspólnie z Chrystusem Panem [spędzone] jest zmartwychwstaniem naszym, początkiem chwalebego zmartwychwstania, które po śmierci w swoim czasie się dokona”.

Przybyliśmy tutaj, bo czujemy taką duchową potrzebą. Otwórzmy zatem nasze serca, aby nie krępował nas już żaden lęk i grzech. Otwórzmy się na łaskę Chrystusa, aby mógł odwalić ciężki kamień tego, co nas od Niego jeszcze oddziela. Przeżyjmy tę Liturgię z głęboką wiarą, nadzieją i miłością. Pozwólmy by ten ogień, który za chwilę poświęcimy zapłonął także w nas i naszych duszach na światło wieczne.

Komentarz do Orędzia Paschalnego

Za chwilę diakon (kapłan) okadzi Paschał – symbol Chrystusa Zmartwychwstałego, oraz księgę z tekstem wielkanocnego orędzia paschalnego – Exultetu. My wszyscy trzymając w ręku swoje świece, odpalone od Paschału w czasie procesji, wysłuchamy tego orędzia. Będzie to wyrażeniem przez nas hymnu dziękczynienia Bogu za tak wielkiego Odkupiciela, który tej nocy skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani.

Sam Paschał, owoc pracy pszczelego roju, poświęcony został na chwałę Bożego imienia i rozjaśnia mroki nocy. Świeca ta zapewnia nas, że weszło Słońce nie znajdujące zachodu, czyli Jezus Chrystus, który oświeca ludzkość swoim światłem.

Komentarz przed Liturgią Słowa

W następującej teraz, drugiej części, Wigilii Paschalnej, wsłuchamy się w czytania biblijne, które ukażą nam drogę jaką Bóg prowadził człowieka od momentu stworzenia i naszego dobrowolnego nieposłuszeństwa, aż do zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, który daje nam nowe życie.

Naszą odpowiedzią na Słowo Boże niech będzie śpiew Psalmu responsoryjnego, oraz kończenie słowem „*Amen*” modlitwy odmawianej przez celebransa po każdym czytaniu. Taka postawa niech będzie wyrazem naszego „*ciągłego skupienia, obudzenia ducha i podniesienia go ku Bogu*” do czego wzywał nas sługa boży, Bogdan Jański.

Komentarz przed Liturgią Chrztelną

Przypominając sobie, w tej trzeciej części dzisiejszej Liturgii, nasz chrzest i przeżywając chrzest tych naszych braci i siostr, którzy po czasie katechumenatu dzisiaj wkraczają na drogę życia dziecka Bożego odnowmy i nasze osobiste przyrzeczenia chrztelne.

Niech to będzie naszym wyznaniem wiary w Boga Trójjedynego i wyrzeknięciem się jakiegokolwiek związku z Szatanem.

Niech będzie naszym wołaniem, za Bogdanem Jańskim: „*Boże Ojczy, przez nieskończoną dobroć Twoją, przez najświętszą mękę Syna Twego Chrystusa, wesprzyj mnie łaską Twoją! Przygaś, wyniszcz we mnie wyziewy starego człowieka, ducha pychy i cielesności*”, a daj życie w zjednoczeniu z Tobą i na Twoją chwałę.

Pamiętajmy, że „*przez chrzest* – jak uczył ks. Semenenko CR – *rodzi się w nas Chrystus; ale zarazem zaczyna zmartwychwstawać*”.

Propozycja modlitwy wiernych

W radosną Noc Paschalną ogarnijmy naszą modlitwą intencje Kościoła i świata. Bóg, nasz Ojciec niebieski, w swojej łaskawości udzieli nam tego, czego naprawdę potrzebujemy.

1. Ojciec niewysłowiony w swej hojności, wspierał swoją łaską Kościół święty, aby pod przewodnictwem Ojca Świętego dawał autentyczne świadectwo o Twoim Zmartwychwstałym Synu. *Ciebie prosimy.*
2. Ojciec niewysłowiony w swej hojności, umacniaj naszego biskupa, aby przez swoje nauczanie i pasterską troskę ukazywał, że Kościół jest wspólnotą uczniów Chrystusa.
3. Ojciec niewysłowiony w swej hojności, wspieraj wszystkich ochrzczonych, niech mężnie zachowują i rozwijają łaski, których im udzieliłeś.
4. Ojciec niewysłowiony w swej hojności, wprowadź naszych bliskich zmarłych (N.N) do niebieskiego Jeruzalem, aby obmyci Krwią Zbawiciela mieli udział w chwale Jego zmartwychwstania.
5. Ojciec niewysłowiony w swej hojności, błogosław wszystkim zmartwychwstańcom i wspólnotom z nimi związanym, aby niestrudzenie głosili całemu światu Twoją bezwarunkową miłość do człowieka.
6. Ojciec niewysłowiony w swej hojności, strzeż nas na drogach wiary, niech paschalna radość umacnia naszą nadzieję i prowadzi ku zbawieniu.

W Tą Świętą Noc zwycięstwa nad grzechem i śmiercią wielbimy Cię i wysławiamy, Boże, wzywając Twojej pomocy. Polecamy się Twojej opiece i wierzymy, że nas wysłuchasz, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Komentarz przed złożeniem darów

Centralną częścią Liturgii Wigilii Paschalnej jest Liturgia Eucharystyczna, kiedy to na ołtarzu prawdziwie uobecni się Misterium Paschalne, a więc tajemnica przejścia Chrystusa ze śmierci do życia.

Zbliżając się do tego momentu otwórzmy nasze serca i na ołtarzu złożmy wszystkie intencje z którymi przyszliśmy na to spotkanie ze Zmartwychwstałym. Przede wszystkim zaś dziękujmy dzisiaj – powtarzając za ks. Hieronimem Kajsiewiczem CR – słowa uwielbienia i wdzięczności oraz prośby: „*Cokolwiek bądź, zostań, mieszkaj z nami, Panie, i rozmyślaniem słowa twego i łamaniem chleba twego rozpalaj ogień w sercach naszych, abyśmy nie zziębli wśród tego zimna powszechnego, ale owszem, innych rozgrzewali i rozpalali*”.

Komentarz przed procesją – jeżeli jest zaraz po Wigilii

Ks. Kajsiewicz CR, głosił kiedyś, że „*jak Chrystus zmartwychwstały komu się ukazał, tego uweselił, ubłogosławił, pocieszył, rozgrzał*”.

Tego samego doświadczamy i my dzisiaj, dlatego też ostatnim aktem dzisiejszej Liturgii jest uroczyste, procesyjne wyjście poza mury świątyni i dzielenie się ze światem radosną nowiną, iż Chrystus zmartwychwstał!

Na czele procesji będzie niesiony krzyż przepasany czerwoną stułą oraz figura zmartwychwstałego Chrystusa. Te dwa znaki ukazują, że Jezus pokonał śmierć i przyniósł życie całemu światu. Jednakże nie one są najważniejsze, ale sam, prawdziwy, realny, zmartwychwstały Chrystus, którego kapłan poniesie w Najświętszym Sakramencie. Ogłośmy światu przez tę procesję, że Jezus Chrystus przez swoją śmierć i cudowne zmartwychwstanie otworzył bramy Królestwa wiecznej radości. Procesję zakończymy ponownie w kościele uroczystym odśpiewaniem *Te Deum* oraz błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA MSZA W DZIEŃ

Komentarz przed procesją – jeżeli jest rano

Ks. Kajsiewicz CR, głosił kiedyś, że „*jak Chrystus zmartwychwstały komu się ukazał, tego uweselił, ubłogosławił, pocieszył, rozgrzał*”.

Tego samego doświadczamy i my dzisiaj o poranku. Gromadzimy się w tej świątyni, pełni radości, którą chcemy dzielić się z innymi. Dlatego też pierwszym aktem dzisiejszej Liturgii jest uroczyste, procesyjne wyjście poza mury świątyni i dzielenie się ze światem radosną nowiną, iż Chrystus zmartwychwstał!

Na czele procesji będzie niesiony krzyż przepasany czerwoną stułą oraz figura zmartwychwstałego Chrystusa. Te dwa znaki ukazują, że Jezus pokonał śmierć i przyniósł życie całemu światu. Jednakże nie one są najważniejsze, ale sam, prawdziwy, realny, zmartwychwstały Chrystus, którego kapłan poniesie w Najświętszym Sakramencie. Ogłosimy światu przez tę procesję, że Jezus Chrystus przez swoją śmierć i cudowne zmartwychwstanie otworzył bramy Królestwa wiecznej radości. Procesję zakończymy ponownie w kościele uroczystym odśpiewaniem *Te Deum* oraz błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem. Po niej nastąpi Liturgia Mszy Świętej Rezurekcyjnej.

Komentarz na początku Liturgii (w pozostałe Msze jeżeli procesja była rano)

„*Wszystko zgina kolano, i niebieskie i ziemskie i podziemne, i śpiewa: Alleluja [...] Tak człowiek, tak duch ludzki, tak świat cały, wyprowadzony na światło wolności, na życie, szczęśliwy kąpie się w tem Bożem świetle, szeroko oddycha tem wolnem powietrzem, cieszy się tem nowem, pełnem, odrodzeniem życia; tem szczęśliwszy, że był zgubiony, a oto teraz zbawiony; że był umarły, a oto żyje; że był zabity, a oto zmartwychwstał!*”

Słowa te głosił w 1860 r. sługa boży, ks. Piotr Semenenko CR w poranek wielkanocny. Także i my dzisiaj je głosimy, bo nasz Pan i Mistrz, który był umęczony i zabity, oto zmartwychwstał, dlatego też w tej Eucharystii nazywanej liturgicznie „Mszą w dzień”, pragniemy przede wszystkim rozważać tajemnicę pustego grobu pańskiego oraz uwierzenie Apostołów w zmartwychwstanie swojego Mistrza. To spojrzenie w pusty grób ma być ostatnim, jakie wykonamy skłaniając głowę ku ziemi. Teraz już na zawsze winniśmy wznosić głowy ku niebu i w nie się wpatrywać, szukając Jezusa Chrystusa, który powstał z martwych i siedzi po prawicy Boga, Ojca Wszechmogącego.

Komentarz przed Liturgią Słowa

Święty Piotr w dzisiejszym pierwszym czytaniu głosi wobec centuriona i innych, że Chrystus zmartwychwstał.

Dzisiaj także, Ten sam Zmartwychwstały Pan jest z nami i daje nam siłę, abyśmy głosili Jego zmartwychwstanie przez nieustanne, codzienne powstawanie z naszych słabości i upadków, abyśmy zmartwychwstawiali do nowego życia.

Propozycja modlitwy wiernych

Chrystus powstał z martwych, zasiada po prawicy Ojca i wstawia się za nami. Dlatego pełni ufności zwróćmy się z naszymi prośbami i modlitwami:

1. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, obdarzaj potrzebnymi łaskami swoich biskupów, kapłanów diakonów, osoby zakonne i wszystkich głoszących Twoje zmartwychwstanie. *Ciebie prosimy.*
2. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, wspomagaj ludzi walczących z uzależnieniami.
3. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, otocz swoją opieką ludzi ciężko chorych.
4. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, miej w swojej opiece Zgromadzenie Zmartwychwstańców i wszystkie wspólnoty z nimi spokrewnione.
5. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, daj życie wieczne wszystkim wiernym zmarłym.

6. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, błogosław uczestnikom tej Mszy św. w świadczeniu o Twoim zmartwychwstaniu.

Przyjmij, Boże, nasze modlitwy i spraw, abyśmy byli radosnymi świadkami zmartwychwstania Chrystusa. Który z Tobą i Duchem Świętym, żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Komentarz przed złożeniem darów

Kiedy Apostołowie pobiegli do grobu i ujrzeni, że był pusty, uwierzyli, że Chrystus prawdziwie zmartwychwstał.

Dzisiaj – Ten Chrystus, jest z nami w Komunii, dlatego składając na ołtarzu chleb i wino prosimy, aby nieustannie przymnażał nam wiary w swoją rzeczywistą i całkowitą obecność w Najświętszym Sakramencie, „*wiary – jak to mówił sługa boży, ks. Piotr Semenenko CR – głębokiej, żywej, skutecznej, siebie samej pewnej!*”.

Komentarz przed rozesłaniem

Na fladze Chrystusa Zmartwychwstałego znajduje się krzyż. Krzyż i zmartwychwstanie są nierozdzielne i jedno bez drugiego nie istnieje. Dlatego słowami otuchy i zachęty oraz wskazaniem na nasze życie niech będą słowa sługi bożego, Bogdana Jańskiego: „*Krzyż, oto chorągiew – symbol naszego bytu na ziemi: cierpieć, cierpieć i cierpieć. Na tym tu koniec. Kto chce iść wyżej i dalej, żyć wiecznie, powinien nie obumierać w cierpieniu, powinien kochać, kochać i kochać. I musi to być symbol prawdziwy, kiedy sam Bóg, stawszy się człowiekiem, w całym swoim życiu wystawił nam tylko jego urzeczywistnienie*”.

(opr.) ks. Zbigniew Skóra CR